

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ἔνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ἔργα τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνει σοβαρῶς ἡ προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις τοῦ Ἀνθρώπου ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ πραγματικοῦ ἑαυτοῦ της Μόνιμου Προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως ἢ ψυχῆς Αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ της, μετὰ ποῦ θὰ ἔχη ἀντιληφθῆ πόσον εἶχε ταλαιπωρηθῆ μέσα σέ τοποχρονικά ἐρέβη, προκαταλήψεις καὶ πλάγες, εἶναι νὰ ἀξιοποιῆ τὸ θεῖον δῶρον τῆς σκέψεως.

Ἀρχίζει νὰ ἀντιλαμβάνεται ὅτι εἶναι πραγματικά μεγάλη τιμὴ γιὰ τὴν προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτοῦ ποῦ οἰκεῖ μέσα σ' ἕνα παχυλὸ ὑλικὸ σῶμα, ποῦ ὡς τὴν στιγμὴν ἐκεῖνη ζοῦσε κάτω ἀπὸ ἐπιθυμίες καὶ ἔνστικτα ὅμοια μέ αὐτὰ ποῦ ἔχουν ὅλα τὰ ἄλογα ζῶα γύρω της μέσα εἰς τὴν πλάσιν, νὰ μπορῆ νὰ κάμνη χρῆσιν τοῦ Νοῦ.

Γιὰ πρώτην φοράν ἀντιλαμβάνεται τὴν θέσιν της μέσα εἰς τὴν δημιουργίαν. Κυττάζει γύρω, σάν ἄνθρωπος τώρα μέ ὑπευθυνότητα. Μποροῦσε νὰ ἦτο ἄνθρωπος καὶ προηγουμένως ὁ ὁποῖος ζοῦσε μέσα σέ πόλεις, νὰ διετείνεται ὅτι ἀνῆκε σ' ἕνα πολιτισμένον ἔθνος καὶ σέ μιὰ ἐποχὴ πολιτισμοῦ, ὡστόσο ἂν ἦτο εἰλικρινὲς μέ τὸν ἑαυτό του ὁ Ἀνθρωπος αὐτός ἢ ἡ γυναίκα αὐτή, θὰ ἔβλεπε ὅτι ζοῦσε κάτω ἀπὸ ἔνστικτα ὅμοια μέ ἐκεῖνα τῶν ζῶων. Χρῆσιν τοῦ θεοῦ δῶρου τῆς σκέψεως ἔκαμνεν ἐλαχίστην, ὑπεδούλωνεν διαρικῶς τὴν σκέψιν, μόνον εἰς τὸ νὰ ἐξυπηρετήσῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν ποταπῶν ἐπιθυμιῶν, παρῶν ἐπιδιώξεων, τοποχρονικῶν, ζοῦσε σέ μιαν χεῖμαιρα καὶ ὡστόσο μποροῦσε νὰ λέγῃ ὅτι ἦτο καὶ ἐπιστήμων ἀκόμη τοῦ αἰῶνος σας. Ὅμως, τώρα γιὰ πρώτην φοράν ἀρχίζει νὰ ξεχωρίζῃ τὸν ἑαυτό του, τὸν ἑαυτό του προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν μέσα εἰς τὸν τοποχρονικὸν κόσμον τῶν ἐντυπώσεων καὶ τὸν ἑαυτόν του ὀρθολογισθῆν ὄντότητα ἢ ὁποῖα μπορεῖ νὰ καθοδηγῆ, νὰ προτρέπῃ αὐτὴν τὴν προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτοῦ ἢ ὁποῖα τώρα ἄρχισε νὰ παίρνῃ τὸ δικό του ἀνάστημα καὶ νὰ τὴν διδάσκῃ πῶς νὰ κάμνη ὀρθὴν χρῆσιν τοῦ θεοῦ δῶρου τῆς σκέψεως, κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τὴν μορφήν ὀρθολογισμοῦ.

Ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι ποῦ θὰ ἀρχίσετε τὴν ἐρευνάν σας. Ἐχω τὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας τώρα, τόσο ὡς μαθητὴν καὶ ὡς Διδάσκαλον, ὡς πραγματικὸν ἐρευνητὴν τῆς ἀληθείας καὶ ὡς τὴν παροῦσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἢ ὁποῖα ὡς μαθητῆς θὰ γίνῃ καὶ ὁ Διδάσκαλος.

Ὁρθολογισμός: Τώρα εἶναι τὸ κρῖτον μάθημα ποῦ θὰ κρέπῃ ^{νὰ} μάθῃ. Ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἑαυτοῦ σας θὰ ἀρχίσῃ τὸν ὀρθολογισμόν ἀλλὰ ὁ ὀρθολογισμὸς δι' αὐτὴν θὰ εἶναι εἰς τὰ μέτρα τῶν ἀντιλήψεων της σύμφωνα μέ τὸν τρόπον ζωῆς γύρω της. Ἀπὸ τὸν τρόπον αὐτόν θὰ ἀντιληφθῆ πόσον αὐτὴ σάν προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ὅσον καὶ σάν Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις, ποῖός τώρα ἀπὸ τοῦς δύο κάμνει αὐτόν τὸν ὀρθολογισμόν καὶ ἰσφαλῶς ἡ Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις θὰ φέρῃ μετατροπὰς τὰς ὁποίας ἢ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις θὰ δεχθῆ θὰ ἀποδεχθῆ καὶ μέ τὸν τρόπον αὐτόν σιγά σιγά τὸ φθαρτὸν ἐνδύεται τὴν ἀφθαρσαν καὶ τὸ θνητὸν ἐνδύεται τὴν ἀθανασίαν.

Αὐτὸ δὲν γίνεται αὐτομάτως ἀλλὰ σταδιακῶς καὶ μέ τὴν προσπάθειαν τῆς παρούσης προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως καὶ τὴν βοήθειαν τῆς Μόνιμου Προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως ἢ τῆς Ψυχῆς Αὐτοεπιγνώσεως ἂν προτιμᾶτε.

Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας, σάν Διδασκάλου καὶ μαθητοῦ ταυτοχρόνως. Ὅταν εἰσέλθετε εἰς τὸ Ταμεῖον σας, ὅπως εἶπεν ὁ Πολὺ Ἱγαπημένος θὰ ἀρχίσῃ αὐτὴ ἢ ἐργασία, θὰ ἀρχίσῃ ἐρευνα ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμπεριφορὰν τῆς παρούσης προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως. Θὰ ἀκούσωμεν τὴν παροῦσαν προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν νὰ ἀπολογῆται νὰ δικαιολογῆται καὶ σάν Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις, ὁ διδάσκων, σελῆς δηλαδὴ, δὲν θὰ κρίνετε ἀσφαλῶς, ἂν ἀρχίσῃ ἢ κρίσις ἢ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ὑποκρίνεται διπλὸν ρόλον καὶ εἶναι καταδικασμένη εἰς τὴν ἀποτυχίαν. Ὄστε, ἐδῶ χρειάζεται πολὺ προσοχή.

Ὅταν ἀρχίζετε τὴν ἐνδοσκόπησιν δὲν χρειάζονται δάκρυα, χρειάζεται ὁ ἐρευνητῆς καὶ ὁ ἐρευνητῆς εἶναι αὐτός ποῦ γνωρίζει νὰ ἀγαπᾷ μέ ἀπώτερον σκοπὸν

τήν έναισθησίαν. Δέν τιμωρεῖ, δέν ἐλέγχει, οὔτε καί νουθετεῖ ἀφ' ὑψηλοῦ, διότι, ποῖον; ποῖος; θά ἐλέγξει, καί ἀρχίζει ἡ σοβαρή ἐργασία τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας. Αὐτήν τήν στιγμήν ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας εἶναι δυσυπόστατος καί μαθητής καί Διδάσκαλος, καί ἡ παροῦσα προσωπικότης Ἀυτοεπίγνωσις καί ἡ Μόνιμη Προσωπικότης Ἀυτοεπίγνωσις, Ψυχὴ Ἀυτοεπίγνωσις. Ἀπώτερος σκοπός ἡ κάθαρσις, ἡ κάθαρσις τῆς παρούσης προσωπικότητος Ἀυτοεπίγνώσεως.

Ἐπαναλαμβάνω. Πῶς τὸ φθαρτόν θά ἐνδυσθῆ τήν ἀφθαρσίαν; Ποῖον εἶναι τὸ φθαρτόν;

Τὸ φθαρτόν εἶναι ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς παρούσης προσωπικότητος Ἀυτοεπίγνώσεως τὸ ὁποῖον πρέπει νά ἀπορριφθῆ καί ὡς τέτοιο εἶναι, ἀρκετόν μέρος τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ, νά ἀνταλλαχθῆ μὲ πῖο καθαρὴ αἰθερική ὕλη, μέγα μέρος, - καί αὐτὸ θά γίνῃ σιγὰ - σιγὰ - τοῦ κόσμου τῶν συναισθημάτων, παθῶν, ἐπιθυμιῶν ποῦ θά ἀπορριφθῆ σιγὰ σιγὰ, καί εἰς τὴν θέσιν των, ἀπὸ τὴν ἴδιαν Ψυχικὴν ὕλην τὴν λεγομένην θά γεννηθοῦν τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα, ὁ καλὸς χαρακτήρ, θά ἀπορριφθῆ ὁ νοσηρὸς ἐγωϊσμός καί ἡ ἐγωπάθεια τῆς παρούσης προσωπικότητος Ἀυτοεπίγνώσεως γιὰ νά λάμψῃ ἡ ἀξιοκρέπεια τοῦ Οὐράνιου Ἀνθρώπου ποῦ ἀκτινοβολεῖ τὴν εὐγένειαν, τὴν πραγματικὴν καλωσύνην καί τὴν ἀγάπην, τὴν ἀνιδιοτελεῆ ἀγάπην.

Ἀσφαλῶς τώρα θά κρέπη νά ἔχετε ἀντιληφθῆ ποῖο μέρος εἶναι τὸ φθαρτόν ποῦ θά ἐνδυσθῆ τὴν ἀφθαρσίαν. Θνητὸ τὸ ὁποῖον θά ἐνδυσθῆ τὴν ἀθανασίαν.

Θνητό. Εἶναι τὸ διαρκῶς ἐναλλασσόμενο. Ἀθανασία. Εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μένει πάντοτε ἀμετάβλητο. Δηλαδή τὰ χαμηλά συναισθήματα τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος ἐκλαμβάνει σάν ἀγάπη, καί ποῦ δέν εἶναι ἀγάπη, δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἐκφράσεις τοποχρονικῆς ἐνός νοσηροῦ ἐγωϊσμοῦ μιᾶς ἀτελοῦς τοποχρονικῆς προσωπικότητος αὐτοεπίγνώσεως, θνητά. Ἐνδύεται τὴν Ἀγάπην, τὴν πραγματικὴν Ἀγάπην καί ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ Ζωή, ὁ ΘΕΟΣ εἶναι ἡ ἀθανασία. Σκεφθῆκατε ποτέ, τί μέρος τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ αἰώνιον; Ἡ Παναγία.

Ἔστω, μὲ τὸν ὀρθολογισμό καί τὸν διαλογισμό θά ξεχωρίσωμεν τὸ θνητό, αὐτὸ ποῦ ὀνομάζομεν, ἀγάπη καί δέν εἶναι ἀγάπη καί τὸ ὁποῖον θά μεταβάλωμεν σὲ πραγματικὴν ἀγάπην, ἀθάνατην ἀγάπην.

Ἄλλο ἔργο τὸ ὁποῖον θά ἀρχίσωμεν. Κάνοντας θρητὴν χρῆσιν τῆς ὑπερουσίας Νοῦ, θά μάθωμεν τὴν παροῦσα προσωπικότητα Ἀυτοεπίγνωσιν ἑαυτοῦ μας νά μορφοποιῆ τὸν ἄμορφο Νοῦ ὑπερουσία σὲ Νοητικὰ φωτεινὰ εἶδωλα. Ὡς τώρα ἡ παροῦσα προσωπικότης Ἀυτοεπίγνωσις τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, μορφοποιῶσε ὑποσυνείδητα τέσ πῖο πολλές φορές κάτω ἀπὸ τὸ κράτος ἐντόνων ἐπιθυμιῶν, ἀχαληνώτων ἐπιθυμιῶν καί ἐπιδιώξεων, χωρὶς νά τὸ ἀντιλαμβάνεται, ἀτελεῆ Νοητικὰ εἶδωλα τὰ ὁποῖα σκέπαζε μὲ βίαιες ἐπιθυμίες, ἀνυπομονησία. Θά ἀρχίσωμεν νά ἐρευνῶμεν αὐτὴν τὴν κατάστασιν καί θά δοῦμεν πόσον ἀτελῶς ἔκτιζεν ὁ ἄνθρωπος, ὁ κοινὸς ἄνθρωπος ἄτεχνα τὸν κόσμον του.

Ὁ κόσμος γύρω μας εἶναι τέλειος ἄρατος. Κάθε μορφή ποῦ ἔχει κτισθῆ ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ γύρω μας καί πρὸ πάντων αἱ ζῶσαι μορφαὶ εἶναι τέλειαι. Κυτᾶξετε ὁμως, ὁ ἄνθρωπος, τί μεταφέρει ἀπ' αὐτέες τέσ μορφές σάν Νοητικὰ εἶδωλα μέσα εἰς τὸ ὑποσυνείδητό του, διότι αὐτέες τέσ ζῶσαι μορφές ποῦ εὐρίσκονται γύρω του, δέν μπορεῖ νά τέσ μεταφέρῃ μέσα του. Μέσα του μεταφέρει Νοητικὰ εἶδωλα καί ἔχει τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι εἶναι ὁ Κύριος τῶν μορφῶν ποῦ εὐρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὸ ὕλικό του σῶμα. Αὐτὴ ὅλη τὴν διαδικασίαν τῆς λεγομένης ἰδιοκτησίας θά τὴν μελετήσωμεν, θά δῆτε ὅτι ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας τώρα, γνωρίζει τί εἶναι ἡ πραγματικὴ δική του περιουσία καί πῶς νά τὴν ἀξιοποιῆ. Θά μάθῃ ὅτι ὁ Νοῦς σάν ὑπερουσία εἶναι ἡ πραγματικὴ του περιουσία καί δικαιοσύνη του ὅταν μάθῃ νά κάμνῃ ὀρθὴν χρῆσιν τοῦ Νοῦ. Καί μέσον αὐτοῦ τὰ πάντα γύρω του, γιὰ τὴν τὰ πάντα εἶναι Νοῦς σὲ διαφόρους βαθμοὺς κραδασμῶν τοῦ ἀνῆκου.

Αὐτὴ εἶναι μιὰ μεγάλη ἐργασία τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας, νά γνωρίσῃ τὴν φύσιν τοῦ κόσμου γύρω του τῆς ὕλης τῆς αἰθερικότητος - Ζωϊκότητος τῆς λεγομένης Ψυχικῆς ὕλης Οὐσίας, τῆς Νοητικῆς Οὐσίας - Ὑπερουσίας καί μέσον αὐτῶν νά γνωρίσῃ τὴν παροῦσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτοῦ του, νά τὴν καθάρσῃ, νά ἐτοιμάσῃ μέσον αὐτῆς τὸν ὀδλαμπρο χιτῶνα τοῦ ἑαυτοῦ του Ψυχῆς Ἀυτοεπίγνώσεως γιὰ νά γίνῃ πραγματικὸς

έρευνητής της αληθείας. Καί από έρευνητής της αληθείας, κάποτε, θά γίνη ο Ίδιος ή αλήθεια. "Γνώσεσθε την 'Αλήθειαν καί ή 'Αλήθεια έλευθέρωση ύμᾶς" εἶπεν ο Πολύ 'Ηγαπημένος.

"Ετῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Τώρα θά ἀρχίσωμεν μερικά γυμνάσματα είδωλοπλαστικής. "Όπως ἔχωμεν εἰς τόν παχυλόν ύλικόν κόσμον τά διάφορα χρώματα καί τέες ἀποχρώσεις, ἔχομεν καί εἰς τόν Νοητικόν κόσμον. Ἡ Ζωϊκότης Λίθερικύτης εἰς τόν παχυλόν ύλικόν κόσμον σέ ὠρισμένον βαθμόν συχνότητος κραδασμῶν μᾶς δίδει τό φῶς, πολύ μικρό βαθμό κραδασμῶν. Αυτό τό φῶς μᾶς δίδει τήν ἔννοιαν τῶν χρωμάτων. Χρώματα δέν ὑπάρχουν εἰς τόν λεγόμενον Ψυχικόν κόσμον, οὔτε μορφοποιεῖται ή λεγομένη Ψυχική οὐσία - ὕλη, προσέξετε τήν διαφοράν αὐτήν. Κι' ὅμως ἔχωμεν πεῖ ὅτι, οἱ λεγόμενοι Ψυχικοί κόσμοι εἶναι ἐπίπεδιά καί καθ' ἕνα ἄλλα ἐπίτά ὑποπέδια, 49 κόσμοι, μορφοποιημένοι, τά κατώτερα στρώματα ἀρκετά σκοτεινά, ἀλλά τά ἀνώτερα στρώματα πολύ φωτεινότερα ἀπό ὅτι εἶναι ή ἐπιφάνεια τοῦ Πλανήτου κάτω ἀπό μιᾶ ὥρα ἡ λιακάδα. Πῶς συμβαίνει ὅμως αὐτό;

Ἡ Ψυχική ὕλη οὐσία εἶναι ἄμορφος καί οἱ κραδασμοί της δίδουν μόνον συναισθήματα. "Όμως ο Νοητικός κόσμος εἶναι κόσμος μορφῶν, ὅπως εἶναι καί ο παχυλός ύλικός κόσμος, καί στούς κόσμους αὐτούς, ἔχω, ἀκριβῶς τούς κραδασμούς πού μου δίδουν, τό φῶς καί τά χρώματα. Ἐπομένως οἱ λεγόμενοι Ψυχικοί κόσμοι πού ἔχομεν ἀναφέρει εἶναι Ψυχονητικοί, γι' αὐτό εἶναι κόσμοι μορφῶν.

Καί ἐρωτῶ: Καί ο παχυλός ύλικός κόσμος ή ἐπιφάνεια τοῦ Πλανήτου ἄν δέν ἦτο ή θεία Πανσοφία, δηλαδή ο Νοητός καί Νοητικός κόσμος θά εἶχε καμμιά μορφή; Δέν θά ἦτο μία ἄμορφος μάζα; Πότε εἶχε μορφοποιηθῆ; Πότε εἶχε παρουσιασθῆ τό φῶς;

Ἀκριβῶς ἀπό τήν στιγμήν πού εἶχαν μέσα της τήν Νοητικήν Ὑπερουσίαν. Τό ἴδιο καί μέ τούς Ψυχικούς κόσμους. "Ὡστε οἱ Ψυχικοί κόσμοι ἔχουν τόν Νοητικόν κόσμον τόν κατώτερον Νοητικόν κόσμον πού εἶναι κόσμος μορφῶν, μορφοποιεῖ τήν Ψυχικήν λεγομένην ὕλην οὐσίαν καί γι' αὐτό ἔχομεν τέλειους Ψυχικούς κόσμους. Οἱ Νοητικοί κόσμοι, εἶναι καθαῶς ἀπό Νοητικήν ὕλην καί ἐκεῖ ἔχομεν καί πάλιν τό φῶς καί τήν ὑλοποίησιν τοῦ Νοῦ. Δέν θά ἀσχληθοῦμεν μέ τήν Νοητήν Ὑπερουσίαν, οὔτε τούς κόσμους, ὡς εἶναι, ο ἀνώτερος Νοητικός κόσμος οἱ κόσμοι Νόμων - Διτίων ή καί οἱ Νοητοί κόσμοι, οἱ κόσμοι τῶν ἐννοιῶν καί τῶν Ἰδεῶν.

Τώρα ο έρευνητής της αληθείας εἶναι ἐκεῖνος ο ὅποιος σάν μία διάνοια πραγματικός Υἱός τοῦ ΠΑΤΡΟΣ μπορεῖ νά κάμνη χρῆσιν τοῦ Νοητικοῦ Φωτός, ὄχι τοῦ Νοητοῦ, καί νά τό μορφοποιῆ σέ Νοητικά εἶδωλα τά ὅποια παίρνουν ὑπόστασιν καί εἰς τούς Ψυχικούς κόσμους, μπορεῖ ἀκόμα καί νά τά ὑλοποιήσῃ καί μέ παχυλήν ὕλην εἰς τούς παχυλοῦς ύλικούς κόσμους καί τότε ἀντιλαμβάνεται τί πράττει ο ΠΑΤΗΡ ή ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΥΠΕΡ ΔΙΑΝΟΙΑ, πῶς δημιουργεῖ τά Σύμπαντα μέσοθ τοῦ Νοῦ, τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ καί ή "Ἐκφρασις ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΣ καί ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ βλέπει τόν ΚΥΡΙΟΝ ἐν τοῖς ἔργοις ΑΥΤΟΥ, καί τότε ἀρχίζει νά μανθάνῃ σάν Υἱός νά πράττῃ ἐκεῖνο τό ὅποιο πράττει καί ο ΠΑΤΗΡ του.

Ἀρχίζομεν τώρα νά μορφοποιοῦμεν καί ἐμεῖς πράγματα ἤδη γνωστά τά ὅποια ἔχει μορφοποιήσῃ εἰς τόν παχυλόν ύλικόν κόσμον ο ΠΑΤΗΡ. "Ἐνα λουλλούδι ἔνα κόκκινο τριαντάφυλλο. Δέτε τό χρώμα. Δέτε τό σχῆμα, τήν μορφή, τό μέγεθος, χρώματα, ἔχομεν τό κόκκινο, τό πράσινο σέ ἀποχρώσεις. Κρατῆτε τό τριαντάφυλλο στό ἕνα σας χέρι. Μπορεῖτε νά δημιουργήσετε τώρα ἕνα νοητικό εἶδωλο. "Ἐνα κόκκινο τριαντάφυλλο, κρατῆτε εἰς τό χέρι σας καί τό κυττῆρε, κίνομεν χρῆσιν τοῦ Ἀποτυπωτικοῦ Διθέρος τώρα.

Μέσον τοῦ κινητικοῦ, περιστρέφομεν μέσα εἰς τό χέρι μας τό τριαντάφυλλο εἶναι ο κινητικός αἰθῆρ τώρα εἰς τόν λεγόμενον Νοητικόν κόσμον.

Βλέπετέ το πῶς περιστρέφεται μέ τήν κίνησιν τῶν δακτύλων σας, τό αἰσθάνεσθε, αἰσθάνεσθε τά δάκτυλά σας πού κρατοῦν τό τριαντάφυλλο αὐτό, περιεργασθῆτε τό τριαντάφυλλο αὐτό ὅσον μπορεῖτε καλύτερα ὡς νά τό εἶχετε κόψῃ τώρα, ἀγνοῆσθε τά ἀγκάθια του.

Τώρα στην θέσιν αὐτοῦ τοῦ κόκκινου τριαντάφυλλου, μέ τό ἴδιο σχῆμα ἀκριβῶς θά δῆτε ἕνα ὀλόλευκο τριαντάφυλλο, θέλω νά ἀλλάξῃ τό χρῶμα καί νά μείνῃ τό ἴδιο σχῆμα. Ἀνασύρετε ἀπό ὅτι ἔχετε μέσα στό ὑποσυνείδητό σας, ἀπό περασμένες ἐμπειρίες σας εἶδωλα τά ὁποῖα ἐπῆρετε ἀπό τόν κόσμον γύρω σας. Περιεργασθῆτε καλά αὐτό τό ὀλόλευκο ρόδο, προσέξτε τό ὀλόλευκο. Τώρα θά δῆτε πῶς ἔντονες τέσ ἀποχρώσεις τοῦ πρασίνου, διαλυστε το.

Τώρα κρατῆτε στό χέρι σας, ἕνα κόκκινον γαρύφαλλο τό χρῶμα εἶναι τό ἴδιο ὅπως ἦταν καί στό ρόδο, κρατῆστε τό ἴδιο χρῶμα ἀκριβῶς μόνον τό σχῆμα ἀλλάζει τώρα. Τό γαρύφαλλο εἶναι διαφορετικό ἀπό τό τριαντάφυλλο, περιεργασθῆτε καλά τό γαρύφαλλο. Ὅσοι μποροῦν νά τό μυρισθοῦν νά φέρουν καί τήν μυρωδιά του εἶναι καλύτερα. Μποροῦν ἂν θέλουν, εἶναι οἱ κραδαυμοί τῆς ἑμῆς διύχουτοι μέσα εἰς τό σύμπαν.

Ἐνα κόκκινο γαρύφαλλο, διαλυστε το.

Τώρα ἕνα ὀλόλευκο γαρύφαλλο, τό σχῆμα εἶναι τό ἴδιο, τό χρῶμα διαφέρει, ὀλόλευκο γαρύφαλλο, δέν θέλω κόκκινες ἀποχρώσεις, μόνο ὀλόλευκο γαρύφαλλο καθαρῶς, ὀλόλευκο γαρύφαλλο, λευκό σάν τήν σιολήν σας. Ἐδῶ εἶναι ἡ δύναμις τῆς θελήσεως, νά ἀποβάλετε κάθε τι ἄλλο ἀπ'αὐτό πού θέλουμεν. Ὀλόλευκο γαρύφαλλο, δέν παίρνομεν ὅτι ἔλαθ, ὅτι θέλουμεν θά δημιουργήσωμεν ἐμεῖς. Ὀλόλευκο γαρύφαλλο. Ἄρχετ.

Τώρα ἔν ἀφήσωμεν τόν ἑαυτόν μας νά βλέπωμεν ἕναν γαρύφαλλο θά ἀρχίσουν νά φθάνουν εἰς τήν ἐπιφάνειαν ὅτι γνωρίζωμεν γιά τά γαρύφαλλα, - θά ἔλαθ ἰν διάφορα ἄλλα γαρύφαλλα δύο τρία μέ ἄλλες ἀποχρώσεις, ἀρχισαν ἤδη νά ἔρχονται, ἀλλά αὐτό θά πῆ φαντασία, καί εἶναι αὐτό ἀκριβῶς πού πρέπει νά παραμερίσωμεν, θέλουμεν θετικήν προσέγγισιν πάνω στήν εἰδωλοπλαστικήν.

Ὅταν λέγωμεν, αὐτό θά κάμωμεν, ἐδῶ θά προσηλωθῶμεν, ἐκεῖ θά κάμωμεν καί θά ἀφήσωμεν ὅλα τά ἄλλα, προσέξτε τήν λεπτομέρειαν. Φυσικά κι'αὐτά εἶναι πραγματικά, φθάνουν εἰς τήν ἐπιφάνειαν ἀπό ὅτι ἤδη ἔχομεν γνωρίσει καί ἔχομεν εἰς τό ὑποσυνείδητόν μας. Δέν εἶναι αὐτός ὁ σκοπός μας νά φέρνωμεν ἀπό τήν μνήμην, ἀπό ὅτι ἐβάλαμεν εἰς τήν ἐπιφάνειαν. Αὐτό ἀνήκει σέ ἄλλες οὐλοῖες. Καί μ'αὐτόν τόν τρόπον ὑπάρχει ἕνας τρόπος νά μποῦμεν πάλιν μέσα στό ψυχικόν κόσμον, ἀλλά θά μποῦμεν χωρίς νά μποροῦμεν νά ἐλέγχωμεν καί θά μᾶς παίρνουν τά ψυχικά ρεύματα ἐδῶ καί ἐκεῖ νά βλέπωμεν, ἐκεῖνο καί τοῦτο, χωρίς νά μποροῦμεν ἐμεῖς νά πηγαινωμεν ὅπου θέλομεν.

Τώρα παράλληλα μέ τήν εἰδωλοπλαστικήν πρέπει νά ἐξασκήσωμεν τήν βούλησιν μας, ἐγώ, εἶμαι, ἐγώ καί ἐγώ θέλω αὐτό, διότι ἂν δέν τό πετύχετε αὐτό, ἀργότερα δέν θά μπορῆτε νά κάμετε οὔτε τήν ὑλοποίησιν οὔτε ὅταν θά βγῆτε ἀπό τό κορμί σας νά πᾶτε κάπου. Θέλω ἐδῶ καί ἐδῶ θά πᾶω. Καταλάβετε τώρα τήν διαφοράν; μεταξύ φαντασίας καί θετικῆς προσεγγίσεως μέσον τῆς εἰδωλοπλαστικῆς. Ἐδῶ εἶναι ἡ διαφορά μας νά προσέξουμεν σ'αὐτό τό σημεῖον.

Ὅταν λέγωμεν ἢ ὁ Διδάσκαλος, θά κάμωμεν αὐτό, δέν θά ἀφήσωμεν τόν ἑαυτόν μας ὅτι ἔλαθ. Καί εἰς τά δικά σου γυμνάσματα προσεξε ἀρχισες αὐτό σοῦ ἐδόθη, θά ἀρχίσουν διάφορα ἄλλα νά ἔρχονται, θά ἀποκλεισθοῦν ὅλα, αὐτό καί μόνον, προσεξέ το. Ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι ὁ κίνδυνος. Ἐύκολα εύκολώτατα εἶναι νά ἀνασύρωμεν εἰκόνας καί εἶδωλα ἀπό τό ὑποσυνείδητο καί ἡ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἀρέσκειται στήν φαντασμαγορίαν, δέν ξέρω ἂν εἶναι αὐτή ἡ λέξις. Δέν εἶναι αὐτό ὅμως πού θέλομεν παρ' ὅλον πού μορεῖ νά εἶναι εύχάριστον. Αὐτό πού θέλομεν εἶναι νά μάθουμεν νά κτιζόμεν, ἡ λεγομένη θετική προσέγγισις πάνω σ'αὐτήν τήν πραγματικότητα. Αὐτό εἶναι πού θά μᾶς δώσῃ τήν δύναμιν. Γιά φαντασθῆτε αὔριον νά ἀρχίσετε ψυχοθεραπείαν, νά πᾶτε νά κάμετε ἕναν πόδι καί νά μή μορησέτε νά κρατῆσετε τό σχῆμα τήν εἰκόνα καί αὐτό πού θέλετε στήν ὥραν πού πρέπει, τί θά κάμετε, τίποτε δέν θά γίνῃ. Διότι ἂν δέν τό κρατῆσετε ἐκεῖ πού θέλετε πῶς θά γίνῃ;

Ἄργότερα θά κάμωμεν καί εἰδωλοπλαστικῆν σέ πράγματα πού ποτέ δέν θά γνωρίσετε καί πού ὑπάρχουν ἤδη, αὐτά θά σᾶς τά παρουσιάσωμεν ἀπό ἄλλην πλευράν οἱ Διδασκᾶλοι καί τότε θά ξέρη αὐτό ποτέ δέν τό εἶδα καί γιά πρώτην φοράν τό βλέπω. Ὅπως θά δῆ κάτι τί πού πρώτην φοράν τό βλέπης καί μιά καί τό βλέπεις θά τό βάλῃς στό ὑποσυνείδητό σου, θά γίνῃ κι' αὐτό, ἂν καί σήμερα ἡ Ψυχολογία λέγει ἕνα πρᾶγμα πού δέν τό εἶδες ποτέ σου δέν τό ξέρεις καί δέν μπορεῖς νά τό ἀνασύρῃς. Αὐτά ἄς τά λέγουν ἐκεῖνοι. Ἐκεῖνος πού θά προχωρήσῃ ὡς ἐρευνητής τῆς ἀληθείας θά δῆ ὅτι εἶναι πολύ διαφορετικᾶ τά πράγματα ἀπό ὅτι ξέρουν αὐτοί.

Λοιπόν, τώρα θά ἀρχίσωμεν τήν θετικῆν προσέγγισιν. Φυσικά παράλληλα μέ αὐτά θά κάμωμεν καί τά γυμνάσματά μας ὅσον ἀφορᾷ τό ὑλικό μας κορμί. Τά φῶτα καί τά χρώματα πού θά μᾶς δώσουν τήν καλήν ὑγείαν δηλαδή στήν κοιλιακῆν χώραν τό λευκογάλαζο φῶς, λευκορόζ φῶς εἰς τήν καρδίαν, χρυσίζον φῶς εἰς τήν κεφαλῆν, νά ἀκτινοβολῇ ἕνας ἥλιος καί νά θέλωμεν, αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο, καλήν ὑγείαν μέσα στό ὑλικό μας σῶμα. Διότι τό νά θέλωμεν εἶναι μιά μορφή αὐθυποβολῆς καί ἡ αὐθυποβολή εἶναι κάτι πού ὁ ἐσώτερος ἑαυτός ὄχι ἡ Αὐτοεπίγνωσις ὑποβάλλει εἰς τό ὑποσυνείδητον καί τό ὑποσυνείδητον ὀφείλει νά ὑπακούσῃ, δέν μπορεῖ νά παρακούσῃ, προσέξετε τήν λεπτομέρειαν αὐτήν.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".